

Nr 205.

Av herr **Kempe**, om pension åt förre banarbetaren *K. O. Fäger*.

Förre banarbetaren och lagbasen för trumläggning och bergsprängning vid vägbyggnader Karl Oscar Fäger, Högboda, Värmlands län, född den 1 januari 1884, har innehaft anställning under längre och kortare perioder, dels som järnvägsarbetare och dels vid andra statliga företag samt slutligen som vägarbetare vid Jösse vägdistrikt. Under krigsåren har Fäger dessutom varit anställd vid försvarsarbeten i Värmland så sent som under år 1944.

Fäger har fram till år 1939 en sammanlagd anställningstid av 17 år och 5 månader i statens tjänst och vid ett vägdistrikt. Av denna tid har han i över 12 år varit anställd vid Jösse vägdistrikt såsom lagbas för trumläggning och bergsprängning vid vägbyggnader. Av betyget framgår att Fäger fick sluta sin anställning den 25 oktober 1939 på grund av arbetsbrist.

Överallt där Fäger varit anställd har han fått de bästa vitsord att vara en synnerligen kunnig och mönstergill arbetare. På grund av arbetets säsongartade karaktär har han under speciellt den första tiden fått pröva på att arbeta vid många olika arbetsplatser och under i en del fall ytterst svåra arbetsförhållanden.

I Kungl. Maj:ts kungörelse (nr 502) föreskrives att pension kan utgå jämväl till sådana f. d. arbetare vid vägväsendet, som ha en sammanlagd anställningstid av minst 15 år, varav mindre än 12 före fyllda 60 år. Fäger fyller dessa villkor vad anställningstiden beträffar. De 17 års anställning jag tidigare omnämnt har Fäger före fyllda 60 år. I övrigt framhålles i kungörelsen att vederbörande arbetare måste vara född före den 1 januari 1884 samt kvarstått i anställning intill 1943 års utgång eller på grund av arbetsbrist permitterats av vägdistrikt under 1943 och sedermera ej vunnit anställning.

Av kungörelsen framgår således att en som önskar erhålla pension skall vara född före den 1 januari 1884. Fäger är född den 1 januari, alltså är han en dag eller eventuellt någon timme för ung. Det kan väl karakteriseras som ett gränsfall, vars formalitet bör kunna övervinnas, då anställningstidens längd bör vara det väsentligaste och även det utslagsgivande. Jag förmodar att varken utskottet eller riksdagen av denna formalitet avstyrker hemställan om pension åt Fäger.

Vad anställningstiden beträffar, sedan Fäger år 1939 blev uppsagd på grund av arbetsbrist, framgår av Fägers egna uppgifter, att han vid skilda mellanrum haft anställning vid försvarsarbeten. Fäger erhöll på nytt arbete den 18 maj

1940 såsom bergsprängarförman hos firman Kasper Höglund, som för kronans räkning utförde försvarsarbeten. Detta arbete fullbordades den 14 december 1940. Under 1941 arbetade Fäger å Torslanda flygfält i Göteborg, 1943 åter anställd i försvarsarbeten (fältpost 40291) samt slutligen under tiden 12/6 till 6/9 1944 vid samma fältpost. Betyg från 1941, 1942 saknas. Fäger skall om möjligt söka anskaffa betyg även från den tiden. Så fort dessa betyg erhållas, skall jag vidarebefordra dem till utskottet. Betyg från tidigare anställningsår överlämnas omedelbart.

Om tiden från försvarsarbetena medräknas, kommer troligen Fäger upp till en sammanlagd tid av närmare 20 år.

Då Fäger befinner sig i små ekonomiska omständigheter och dessutom uppnått en ålder av 64 år, är han givetvis i stort behov av ett pensionstillskott. Enligt kungörelsen 1944: 502 borde Fäger med hänsyn till anställningstidens längd erhålla en pension av 708, eventuellt 768 kronor per år under sin återstående levnad.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen må medgiva, att Fäger må från och med den 1 januari 1948 under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 768 kronor.

Stockholm i januari 1948.

Gösta Kempe.
